

петък
02.04.2021г.

ГЛАСЪТ НА УЧИЛИЩНИЯ СПОРТ

брой 2

Месечно издание на Спортно училище „Генерал Владимир Стойчев“

На датата 2 април чествахме патронния празник на училището, в което младежи от цялата страна, учещи в него се събират, за да постигнат целите си както в обучението, така и в спорта. Кой би бил по-подходящ за патрон на едно такова отличаващо се училище от един виден спортен деец и човек с висш военен ранг? Генерал Владимир Стойчев е олицетворение на идеала, към който трябва да се стремят всички възпитаници на спортното училище - многостранно развитие на личността. Нека на този ден си припомним както вдъхновяващата история на Владимир Стойчев, така и постиженията на многобройните ученици-спортисти, които са прославили не само училището, но и цяла България! Да си пожелаем преди всичко здраве, още по-многобройни спортни върхове и мечтаната професионална реализация!

Автор: Никол Нягин, ученичка в 11Б клас

Ген. Владимир Стойчев

Ген.Владимир Стойчев-пример за подражание на сегашното и бъдещите поколения!

Патронът на нашето училище - една от най - колоритните личности на българското и международното олимпийско движение генерал Влади-мир Стойчев. Личност, за която широката българска общественост знае малко, а младото поколение - почти нищо. Личност, чийто пример в постоянството, всестранната отдаденост на спорта и на България, в отстояването на човешките и спортни добродетели, са достойни за възхищение и подражание. Роден е на 25.03.(по нов стил 07.04.) през 1892 г. в София.Денят е Благовещение-голям християнски празник, заемащ особено място сред другите празници от църковния календар. На дванадесет години Владимир Стойчев постъпва във Виенската военна академия „Мария Терезия“, в която получават военната и дипломатическата си

През 1912 г. двадесетгодишният Владимир се завръща в страната и следващите
шест години взема активно участие в трите войни:
Балканска, Междусъюзническа
и Първа световна. Завръща се от фронта с многобройни отличия за проявена
храброст.След войните завършва с отличие
кавалерийската школа, където по -късно е назначен за инструктор. Най - сетне той получава възможността да се заеме изцяло с усъвършенстването на ездаческото си майсторство. Заедно с това
обучава голям брой кавалеристи през следващите седем години, но отделя особено
внимание на конете, които са не по - маловажна част от обучението.Негова отдавнашна мечта е да участва в олимпийски състезания, каквито е гле-
дал в Стокхолм през 1908 г. по време на ваканцията си. Тази мечта се сбъдва през 1924 г., когато ротмистър Стойчев и неговият най - добър ученик, приятел и съмишленик Крум Лекарски са участници в VIII – те олимпийски игри, където оставят трайни спомени у познавачите. Класирането е повече от достойно – ротмистър Стойчев се класира на 11- то място от общо 99 участника. Той е единственият ездач, участвал във всички състезателни дисциплини в една олимпиада.Предизвиква възхищението на много познавачи, сред които е и главният редактор на списание „Санкт Георг“, който за в бъдеще ще следи и ще пише за отличията на Стойчев във всяко следващо състезание.А те са:
- през 1926 г. печели три награди на турнира в чест на годишнината на конната школа в Будапеща;
- голямото признание идва през следващата година (1927г.) на предолимпийския

подготовка синовете на европейската и световната аристокрация. Помага му неговият свако Артур фон Понграц най – добрият му учител в обучението и израстването на Владимир като кавалерист от най – висока класа, какъвто е и самият фон Понграц. Следват почти осем години, отдадени на усвояването опыта на най – добрите ездови школи – немската и френската. Успоредно с ездата Владимир Стойчев изучава и старогръцки, за да може да чете в оригинал трудовете на Ксенофон за ездачеството в древна Елада. Старателно учи и задължителните за академията езици:немски, френски и английски.По – рано е научил от майка си и сърбо – хърватски.Това се оказва много полезно за него, когато е изпратен на дипломатическа служба през времето от 1930 до 1934 г. във Франция, през 1945 – 47 г. в САЩ, а по – късно и по време на дейността му в международното олимпийско движение.Освен с чуждите езици бъдещият генерал се справя добре и със спортовете, които са задължителни за академията: фехтовка, бокс, борба, плуване, тенис и фигурно пързаяне. Дори става шампион на академията по борба класически стил, но голямата му любов си остават конете и конния спорт във всичките му стилове.Остава им верен до края на живота си. Умира на 27.04.1990 г.Цели 98 години,отдадени на конете и ездата, на спорта и олимпизма, на родната България.

турнир в Люцерн, където завършва пръв и получава званието „Маестро на висшата езда “. Признат е от всички капацитети в конния спорт.

Започва подготовката за IX-ите олимпийски игри в Амстердам през 1928 г.на целия отбор. Макар че земетресението в Чирпан помрачава настроението на участниците, олимпийските състезания започват добре. Отборът се класира трети след първото изпитание, когато се случва тежкото падане на Крум Лекарски. Тази и други неудачи карат Владимир Стойчев да се оттегли от отбора. Грижата му сега е здравето на приятеля. Пресата обаче не скъпи добрите си отзиви за българските олимпийци.През есента на същата година в София по време на регионално състезание майор Стойчев счупва гръбначния си стълб на две места, а конят му умира на място. След 15 денонощия в безсъзнание и парализиран той успява да оживее, а след три месеца отново е на седлото. от 1930 до 1934 година е назначен за военен аташе във Франция и Англия.Въпреки дипломатическите си задължения той се подготвя за X – тите олимпийски игри в Лос Анжелис.Но тъй като българското правителство отказва средства за участие в олимпиадата, той отива като зрител.За дипломатическата си дейност е награден с орден „За заслуги “ и офицерски кръст на „Почетния легион “.След състезание в Мадрид лично министър – председателят на Испания го награждава с орден „За военни заслуги “ I – ва степен.През 1934 г. се връща в София, където е назначен за началник на кавалерийската школа.Занимава се със спортна и политическа дейност.Участва в преврата на 19.05,същата година, за което е арестуван, уволнен от армията и интерниран в Малко Търново.След 09.09.1944 г. на генерал – майор Владимир Стойчев е поверено ръководството на I - ва българска армия, която преминава победоносно от Белград до Австрийските Алпи (1945г). Наред с личните си постижения като спортист и запомнящ се участник в олимпийските игри между двете световни войни, големи са заслугите на ген. Стойчев като ръководител на спортните организации в България.През 1923 г. той е един от учредителите на Българския олимпийски комитет.(БОК)- от 1945 до 1947 г. е изпратен във Вашингтон начело на българската дипломатическа мисия в САЩ.- през 1947 г. се връща в България и става първият председател на Върховния комитет за физическа култура и спорт при Министерския съвет.По негово предложение се открива и Националната школа по езда „ Георги Бенковски “ в София, преименувана по – късно в Държавна тренъорска школа по конен спорт към ВИФ.(днешната НСА)- от 1951 г. е избран за председател на БОК, а от 1956 г. е член на МОК.Организира 53 – тата сесия на МОК в София през 1957 г. и 10 - ия олимпийски конгрес на МОК във Варна през 1973 г. През 1978 г. е награден с орден „Герой на НРБ “.В неговия актив са записани повече от 200 официални и неофициални състезания, над 150 медала, призове и купи.Той е единственият състезател в света, взел активно участие в цялата ездова гама. През 1952 г. предлага възстановяването на БОК и го ръководи цели 30 години.През 1982 г. се оттегля от поста си поради напредналата си възраст.Животът на ген. Владимир Стойчев е живот, пълен с достойнство, граждански позиции и човешки добродетели. Живот на славен воин, изтъкнат спортист и неуморен олимпийски деец, радетел на хуманната идея спортът да служи за укрепване на мира и дружбата между народите.

Спомените говорят...

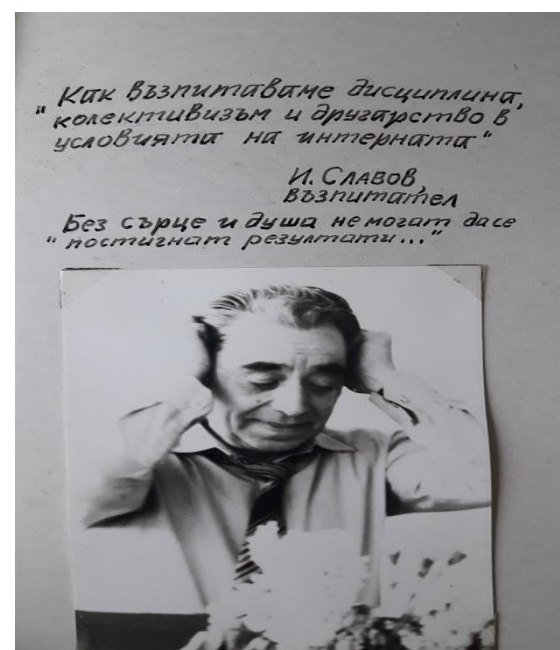
Интервю с госпожа Татяна Дамянова-преподавател от най-дълго време в СУ „Ген. Владимир Стойчев“

„Имах удоволствието да работя с изключителни преподаватели, които бяха от основателите на училището. Много научих от тях. Това бяха преподаватели, които се раздаваха безрезервно и всеотдайно. Годишите, прекарани тук, ми показаха колко тежък, изпълнен с трудности и лишения и упорит труд е пътят към победата, към почетната стълбичка. Горда съм, че аз, а и всички колеги сме помогнали на нашите ученици да извървят този път! Много бивши мои възпитаници и досега, когато ги питат къде са завършили, не посочват университета, а с гордост заявяват: "Спортното на ЦСКА"! Това говори много!

А нашето училище, освен олимпийски, световни и европейски шампиони, даде на България и много прекрасни хора и специалисти във всички области на живота. Не малко са и колегите по спорт, които достойно поеха нелекия път да възпитават и изграждат истински хора и спортисти. Разбира се, че много неща се промениха. Времената бяха други. Нямаше интернет, мобилни телефони, Игрите, покостите, забавленията бяха по други. Но децата са си деца. Пак имаше и бягства от час, и слаби оценки, но мотивацията за учене беше по-голяма. Тогава в нашето училище можеха да кандидатстват ученици, които имат и добри спортни резултати и успех минимум 4,50. Това, което обединява всички минали и настоящи наши ученици е любовта им към спорта, спортния дух и желанието им за победа!

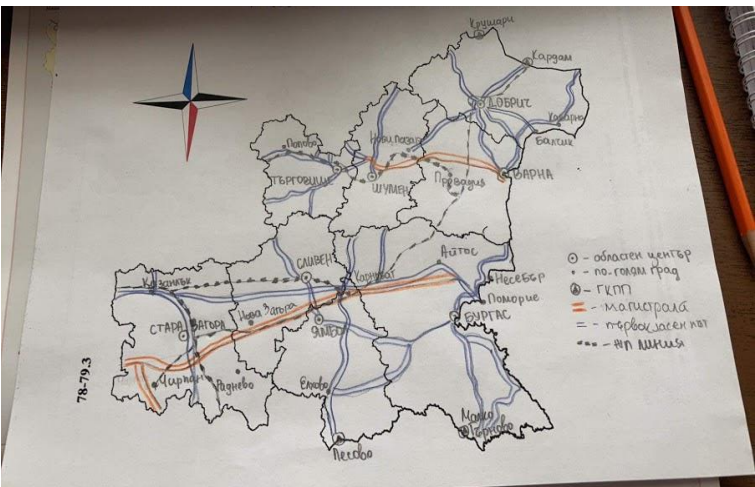
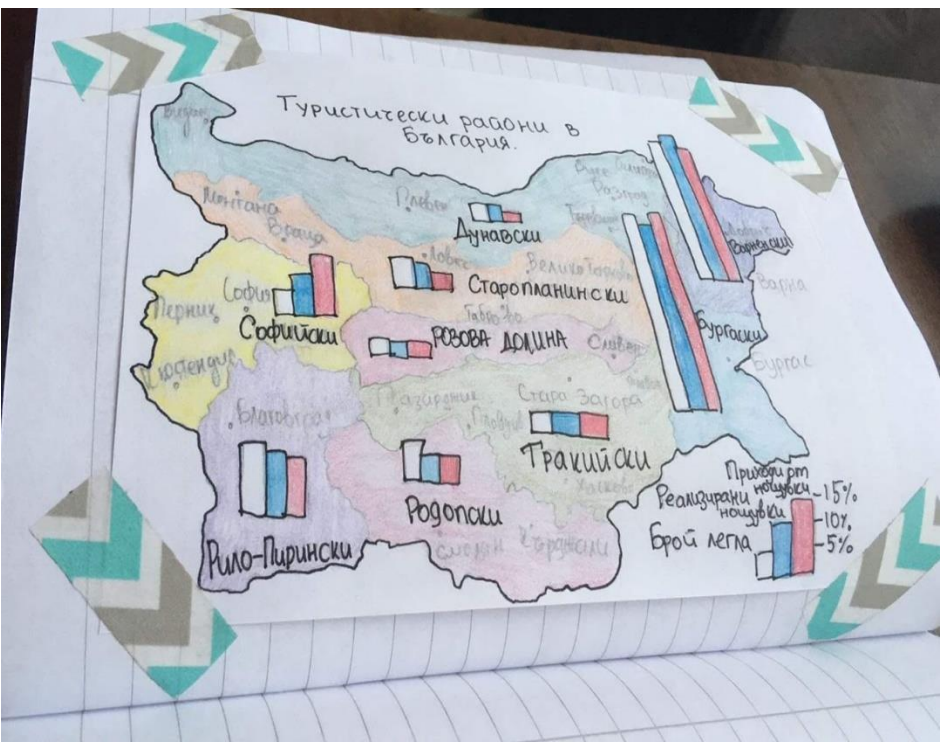
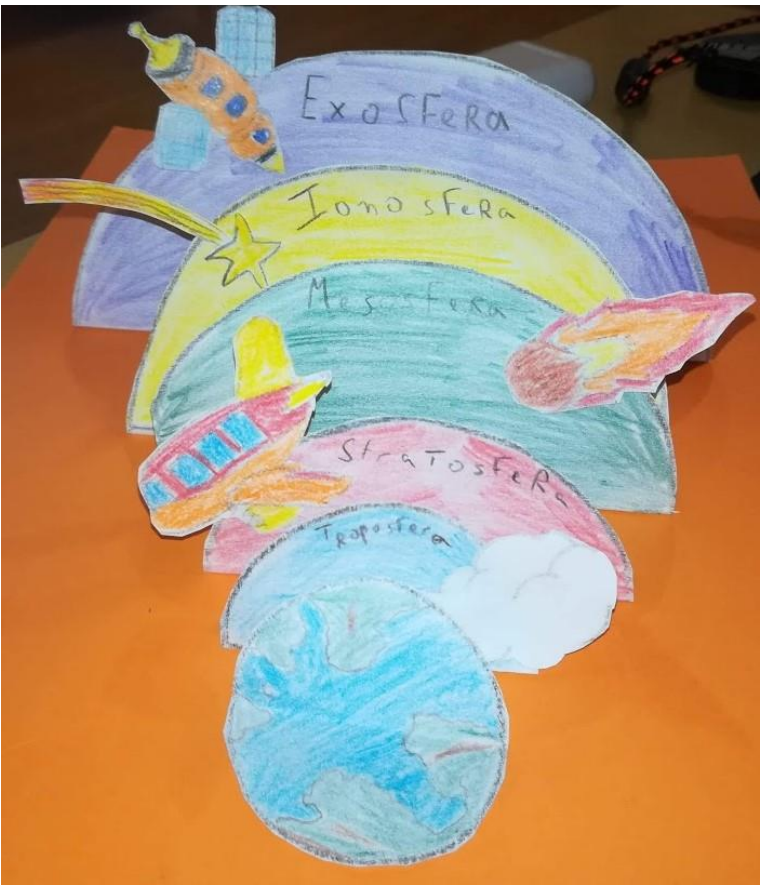
Натъжава ме факта, че за жалост днес агресията, нетолерантността, обидите са по често срещан начин на комуникация, което е недопустимо за хора, които наричат себе си СПОРТИСТИ!

Искам да пожелая на всички колеги, на всички ученици преди всичко много здраве, щастие и много сили, за да се справят с предизвикателствата, които ги очакват! На децата пожелавам да бъдат достойни и истински хора, да се борят за мечтите си, да постигат все по-високи спортни резултати! Тяхната победа е и наша победа и гордост! “

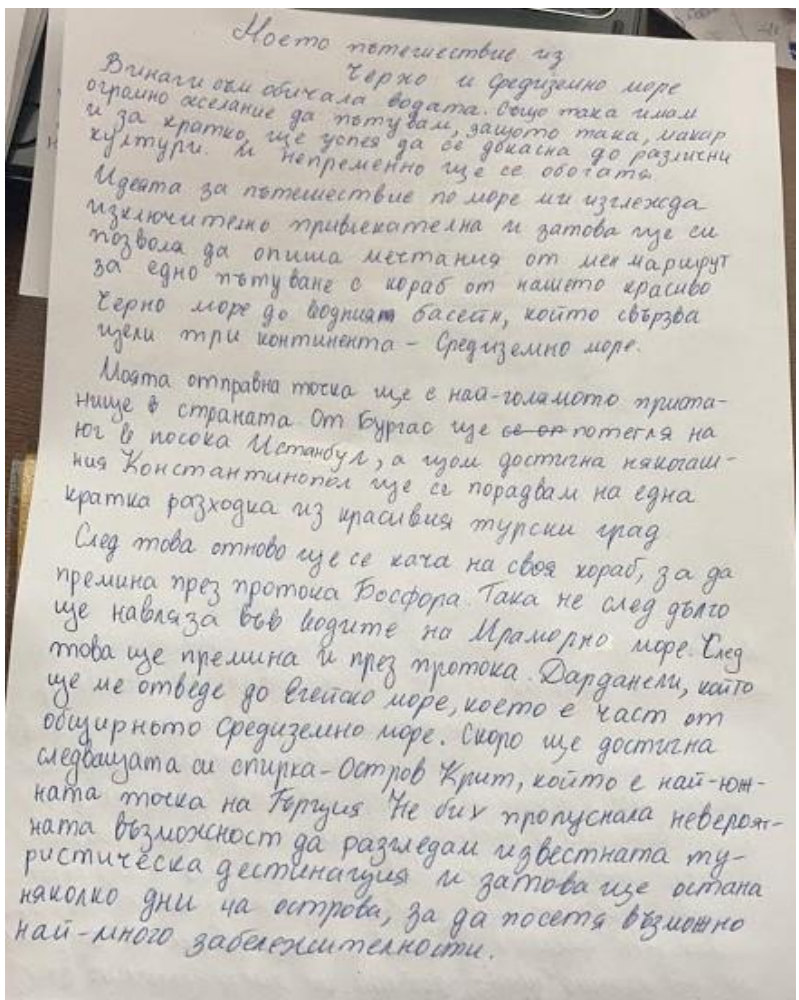
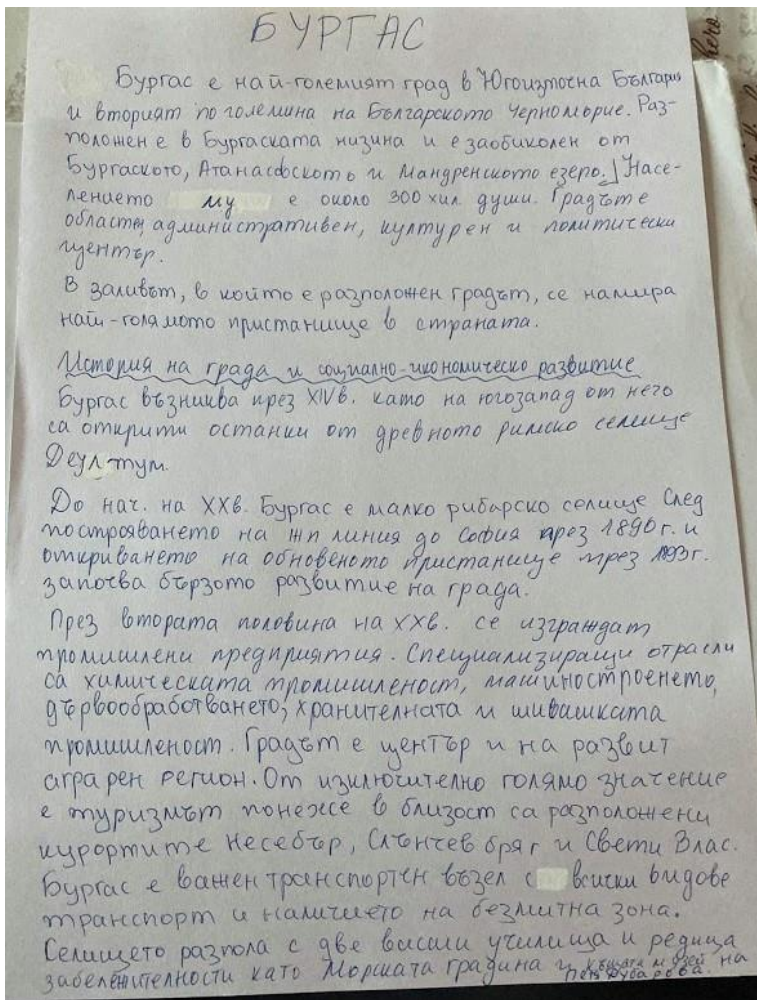
Бъдещето е пред нас...

Дръзновение и иновативност в изпълнението на проекти

След отселването на остров Крит, отново ще потегля, но този път на запад, където ще ме очаква и последната епизода от моето пътешествие - островната държава Малта. Ще пристигна в пристанището в етимицията на Валета, където ще се потопя в магията на прекрасния остров и ще се превърна в един от многобройните туристи.

Искрено се надевам да ми се отдаде възможност да осъществя един ден своето мечтаемо пътуване от Бургас до Ла Валета.

Очакваме вашите отзиви на този имейл: voiceofschoolsports@gmail.com